

عنوان مقاله:

میانجیگری در روابط بین الملل (مطالعه موردی: عمان تا پایان دوره سلطنت سلطان قابوس در سال ۲۰۲۰م)

محل انتشار:

مجله مطالعات کشورها، دوره 1، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

فاطمه شایان - گروه علوم سیاسی، دانشکده علوم اداری و اقتصاد، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران.

خلاصه مقاله:

در این پژوهش چرایی و چگونگی نقش میانجیگری کشور کوچکی مانند عمان در غرب آسیا و حتی در سطح بین الملل، همچنین ابزارها و سازوکارهای این کشور در دستیابی به این اهداف بررسی شده است. چارچوب نظری این پژوهش نقش میانجیگری در روابط بین الملل است و بر صداقت و بی طرفی میانجیگر تاکید شده است. به ویژه بر کشورهای کوچک میانجیگری که ماهیت تهدیدکننده ندارند و مایل هستند در صحنه بین المللی وجهه کسب کنند. در این پژوهش، انگیزه های عمان برای میانجیگری در قالب زمینه های کسب اعتبار و شهرت، نقش بازیگر فعال، و میانجیگری به عنوان وظیفه اسلامی و دینی بررسی شده است. نقش رهبری سلطان قابوس و اتخاذ سیاست بی طرفی و سیاست خارجی عملگرای او، و رفاه و ثبات مالی دلایل عمده ای است که عمان توانسته است در مناقشات فلسطین و اسرائیل، ایران و عربستان و مناقشه هسته ای بین ایران و غرب میانجیگری کند. نتایج پژوهش نشان می دهد که عمان، به ویژه تا زمان رهبری سلطان بن قابوس، در سایه کسب درآمدهای نفتی، میانجیگر عمل کرده و وجهه کسب کرده است، اما به طور سنتی چنین نقشی را ایفا کرده و راه حل های کوتاه مدت داشته است.

کلمات کلیدی:

درآمدهای نفتی، سلطان قابوس، سیاست خارجی عملگرا، میانجیگری، وجهه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2058383>

